

INDEX HOMILIARUM.

LIBER DECIMUS.

DE ACERBA CHRISTI DOMINI SALVATORIS NOSTRI PASSIONE

HOMILIA PRIMA.

De utili meditatione passionis Christi Domini, ac de illis, quae circa illum in memoriam revocanda sunt, ut utilior sit. Homilia Secunda.

De proditione Iudae, ac de vili, et sacrilego pretio, quo Christum Dominum vendidit, in illa verba: Quid vultis mihi dare, et ego vobis eum tradam? At illi constituerunt ei triginta argenteos: Matth. 26. quae varia, ac multiplici SS. Patrum eruditione locupletatur. Homilia Tertia.

De egressu Christi Domini in torrentem Cedron, ac de forvienti eius oratione in horto, in illa verba Iohannis cap. 18. Egressus est cum discipulis suis trans torrentem Cedron. Et in illa: Pater si possibile est, transeat a me calix iste: Matth. 26. Homilia Quarta.

De tristitia Christi Domini in horto, ac de confortatione ab Angelo ei facta, in illa verba: Tristis est anima mea: Matth. 26. et in illa: Apparuit illi Angelus de coelo, confortans eum: Lucae 22. Homilia Quinta.

De sanguine sudore Christi Domini orantis in horto, in illa verba: Factus in agonia prolixius orabat, et factus est sudor eius, sicut guttae sanguinis decurrentis in terram. Homilia Sexta.

De captura Christi Domini, et illis, quae in ea intercesserunt, in illa verba: Venit Iudas Iscariotes, unus de duodecim, et cum eo turba multa cum gladiis, et lignis missi a Principibus sacerdotum. Et in illa alia: Cohors autem, et ministri Iudaeorum comprehenderunt Iesum, et ligaverunt eum. Homilia Septima.

De praesentatione Christi Domini ante Annam et Calpham, ac de iniusta alapa ei impacta, quae multis sacrae Scripturae, et SS. Patrum monumentis illustratur in

illa verba: Unus assistens ministrorum dedit alapam Iesu: Ioan. 18. . . . 40

Homilia Octava.

De trina Petri negatione, in ea, quae de illa tradunt D. Matthaes 26. Marcus 14. Lucas 22. et Ioannes 18. Ubi permulta scitu dignissima, tam erudite, quam utiliter pertractantur, praecipue tamen de causis illius. . . . 44

Homilia Nona.

De lacrymis D. Petri a respectu Christi Domini causatis, in ea verba: Et conversus Dominus respexit Petrum, et recordatus est Petrus verbi Domini, sicut dixerat, quia priusquam gallus caneret, ter me negabis, et egressus foras flevit amaro. . . . 49

Homilia Decima.

De praesentatione Christi Domini in concilio seniorum, ac de missione ad Pilatum, et de remissione eiusdem ad Herodem, qui illum per ludibrium veste alba induit, in illa verba: Mane autem factum consilium inierunt principes Sacerdotum adversus Iesum ut eum morti traderent, et victum adduxerunt ad Pilatum, et in illa alia: Sprevit autem illum Herodes cum exercitu suo, et illasit indutum veste alba. Homilia Undecima.

De collatione Iesu cum Barabba, et anpositione eius ante Christum Dominum, in illa verba: Clamaverunt rursus omnes, dicentes: non hunc, sed Barabham. Homilia Duodecima.

De acerba Christi Domini flagellatione, multiplici sacrae Scripturae, et Patrum eruditione copiose illustrata, in illa verba: Tunc apprehendit illum Pilatus, et flagellavit: Ioan. 19. Matth. 27. Mar. 15. Homilia Decimatertia.

De regali purpura, qua per irrisionem Christus Dominus ludatus fuit, in illa verba: Et induit eum purpura: Mar. 15. Homilia Decimaquarta.

De corona spinea, venerando Christi Domini capiti imposita, quae perimalis tam humanarum, quam divinarum litterarum monumentis pulchre illustratur. Homilia Decimaquinta.

Verba illa Iohannis: Milites plectentes co-

ronam de spinis imposuerunt capiti eius, iterum eluclaudant, ac varia multipliciter, tam sacrae Scripturae, quam Sanctorum Patrum eruditione locupletantur. 76

Homilia Decimasexta

De arundine loco sceptri in dextera manu Christi per ludibrium posita, in illa verba: Posuerunt arundinem in manu eius. 79

Homilia Decimaseptima

De variis illusionibus, quas Christus Dominus pertulit, regalibus insignibus indutus, in illa verba, Mar. 15. Coeperunt conspuere, et velare faciem, et colaphis caedere, et dicere: Prophetiza, quis est, qui te percussit: et illa alia: Ecce Homo. 19. 81

Homilia Decimaoctava

De falsis accusationibus adversus Christum Dominum productis: ac de iniquissima mortis sententia ad instantiam peridae gentis Iudaicae contra auctorem vitae a Pilato latam, ac de tenore illius, necnon de lotionem manuum, per quam ille se a tanto scelere liberum falso sibi blandiebatur, in illa verba: Innocens ego sum a sanguine iusti huius, et illa: Tunc tradidit eis illum, ut crucifigerent. 85

Homilia Decimanona

De gravi, ac molesta crucis baiulatione super humerum, qua onustus Christus Dominus perrexit ad montem Calvarium: ubi etiam de materia, ac magnitudine Dominicae Crucis multiplici eruditione disseritur. 91

Homilia Vigesima

De potioribus circumstantiis, baiulationem Crucis concomitantibus, in illa verba: Susceperunt autem Iesum, et eduxerunt, Ioan. 19. et induerunt eum vestimentis suis, Mar. 15. et angariaverunt Simonem Cirenaeum, ut tolleret Crucem eius, ibidem, et illa alia: Nolite flere super me, etc. Luc. 23. 97

Homilia Vigesima prima

De immani crucifixione Christi Domini, ac de variis circumstantiis, in illa verba: Et crucifixerunt eum: Luc. 23. 102

Prosequimur circumstantias crucifixionis Christi Domini alias plures scitu dignissimas tradentes, et elucidantes. 109

Homilia Vigesima tertia

De causis, ob quas Christus Dominus fingnomiosam Crucis mortem elegit. 114

Homilia Vigesima quarta

De variis figuris iuxta Patrum doctrinam, quibus in rebus naturalibus, ut mundo, coelo, stellis, aere, avibus, animalibus, tam aqueis, quam terrestribus, necnon in plantis, et arboribus, variisque Gentilium symbolis, quam in rebus artificiose affabrefactis, Deus Christi Domini Crucem mirabiliter praesignavit. 119

Homilia Vigesima quinta

Adducuntur figurae omnes, quae sacra eloquia de Cruce Dominica prodiderunt, variaeque Sanctorum Patrum eruditione illustrantur, ac locupletantur. 122

Homilia Vigesima sexta

Prosequimur Dominicae Crucis figuras alias non paucas recensentes, tam ex vetusto, quam ex novo testamento, miraque Crucis virtus aperitur, quam et egregia Patrum epilheta nos edocent. 132

Homilia Vigesima septima

Referuntur praecipua Crucis vaticinia ex sacra Scriptura, multipliceque Sanctorum Patrum doctrina elucidantur. 139

Homilia Vigesima octava

De titulo Crucis Christi Domini apposito, in illa verba: Scripsit autem et titulum Pilatus, et posuit super Crucem: erat autem scriptum, IESUS NAZARENVS. REX. IVDÆORVM. 145

Homilia Vigesima nona

De triumpho Dominicae Crucis, ubi de pristina eius ignominia in summum iam gloriae splendorem conversa, tam ex profanis, quam ex sacris litteris, et sanctis Patribus copiose disseritur. 151

Homilia Trigesima

De Crucis, et clavorum inventione per Helenam Constantini Imperatoris matrem. 156

LIBER DECIMOPRIMUS.

DE SEPTEM VERBIS CHRISTI DOMINI, DE TESTAMENTO, AC LACRYMANDA EIUS MORTE: NECNON DE VARIIS ARCANIS IN HIS OMNIBUS RECONDITIS. 91

Homilia Prima.

Verba Christi Domini: Pater dimitte illis, quia nesciunt quid faciunt, multiplice sacrae Scripturae, et sanctorum Patrum eruditione illustrantur: ac de efficacia verbi divini, et inimicorum dilectione pleraque tam fructuose, quam curiose disseruntur. 159

Homilia Secunda.

Boni latronis conversio quam mirabilis, ac portentosa fuerit, in illa verba: Domine memento mei, cum veneris in regnum tuum. Quae multiplice sacrae Scripturae, et sanctorum Patrum doctrina palam fit. 166

Homilia Tertia.

Prosequimur conversionem boni latronis, heroica eius virtutum opera commemorantes, quibus se ad primam gratiam disposuit, et vitam aeternam promeruit. 171

Homilia Quarta.

De eximia Christi liberalitate erga bonum latronem, ac de felicissima eius sorte, in illa verba: Amen dico tibi, hodie mecum eris in paradiso: quae multiplice sacrae Scripturae eruditione illustrantur. 174

Homilia Quinta.

De causis, ob quas Christus e Cruce pendens beatissimam Virginem vocaverit mulierem, et non matrem, et de mutua relatione matris, et filii inter ipsam, et D. Ioannem Evangelistam, in illa verba: Mulier ecce filius tuus: deinde dicit discipulo, Ecce mater tua, et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. 179

Homilia Sexta.

Explicantur varia prisorum Patrum eruditione verba illa: Clamavit Iesus voce magna dicens: Deus meus, Deus meus, ut quid derelquisti me? 184

Homilia Septima.

De multiplici siti, quam Christus Dominus in Cruce pertulit, cum dixit, Sitio: cuius verbi variis sensus, secundum varias sanctorum Patrum expositiones, subieciuntur. 187

Homilia Octava.

Multiplici Patrum intelligentia pulchre exponuntur verba illa Crucis Domini e Cruce pendentis: Consummatum est. 190

Homilia Nona.

De testamento, quod Christus Dominus, praecipue tamen in ultima Coena recumbens, et in lecto Crucis iacens condidit, in illa verba: Clamans voce magna Iesus ait: Pater, in manus tuas commendo spiritum meum: quae Patrum multiplice doctrina locupletantur. 193

Homilia Decima.

De variis figuris mortem Christi Domini adumbrantibus, nec non de quibusdam eius circumstantiis, in illa verba: Et haec dicens expiravit. 197

Homilia Decima prima.

Reserantur varia sacramenta scitu dignissima, quae in verbis illis latent: Inclinato capite tradidit spiritum: quae permultis, tam antiquis, quam novis expositionibus mirifice illustrantur. 202

Homilia Decima secunda.

Christi Domini mortem mirum in modum gloriosam fuisse ex tribus praecipue colligitur: nimirum quod non coacta, sed voluntaria plusquam omnium Martyrum fuerit: quod gloriosam victoriam de hostibus suis tulerit: quod tandem mirificos fructus pepererit. 205

Homilia Decima tertia.

De prodigiis omnibus ab Evangelistis commemoratis, quae partim ante, partim post mortem Christi in die obitus eius acciderunt, in illa verba: Tenebrae factae sunt in universa terra, et illa: Ecce velum templi scissum est, terra mota est, petrae scissae sunt, et

multa corpora sanctorum, quae dormierant, surrexerunt. 211

Homilia Decima quarta.

Referuntur varia alia prodigia ab Evangelistis non enarrata, quae tamen a gravissimis Doctores commemorantur in die obitus Christi Domini contigisse. 215

Homilia Decima quinta.

De matrimonio, quod divinus Sponsus Christus Dominus in lecto Crucis cum Ecclesia catholica eius Sponsa consummavit, in illa verba Davidica: Eructavit cor meum verbum bonum, cum reliquis illius Psalmi, quae de Christi morte iuxta gravissimorum Patrum sententiam pulchre explicantur. 217

LIBER DUODECIMUS

DE ARGANS IN VULNERE LATERIS CHRISTI LATENTIBUS.

Homilia Prima.

Expenduntur variae figurae vulnus lateris Christi Domini, post mortem ei inflatum adumbrantes in illa verba: Unus militum lancea latus eius aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua. 213

Homilia Secunda.

Apertionis lateris Christi Domini egregiae redduntur causae in illa eadem verba: Unus militum lancea latus eius aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua, Ioan. 19. 217

LIBER DECIMUSTERTIUS

DE HONORIFICA CHRISTI DOMINI SEPULTURA ET ARCANIS IN EA RECONDITIS.

Homilia Unica, et insignis valde.

De eximio splendore, ac singulari gloria sepulcri Christi Domini, et sacri fovearis illius, quae ex multiplice capite deprehenditur in illa verba Isaiae: Et erit sepulchrum eius gloriosum, et illa alia Davidis: Nec dabis sanctum tuum videre corruptionem. 254

LIBER DECIMUS QUARTUS

DE TRIUMPHANTE CHRISTI DOMINI RESURRECTIONE, ET ARCANIS IN EA RECONDITIS

Homilia Prima

De Christi Domini in sinu Abrahae descensiono, iuxta Apostolici Symboli verba: Descendit ad inferos. 262

Homilia Secunda.

De variis figuris, quae olim triumphalem Christi Domini Resurrectionem praesignaverant, ac de multis naturae symbolis, quibus facilius redditur huius reconditi mysterii fides. 264

Homilia Tertia.

Christum Dominum sua virtute ad vitam

- resurrexisse immortalem, multa ac selecta Scripturae loca, varia, accurate eruditione elucidata comprobant 269
- Homilia Quarta.
- Multis sacrarum litterarum testimoniis pulchre explicatis, resurrectio Christi Domini illustratur. 274
- Homilia Quinta.
- Nervosae rationes adducuntur, urgentissimaeque argumenta multiplici eruditione illustrata, ad comprobandum, et suadendam Christi Domini resurrectionem, in illa verba: Praecepit seipsum vivum in multis argumentis 278
- Homilia Sexta.
- De victoria, quam Christus Dominus in triumphante eius resurrectione tulit de triplici hoste, Daemone, Morte, et Inferno 281
- Homilia Septima.
- Sub congrua satis solis, et stellarum metaphorâ, de Christi Domini resurrectione, et eorum, qui cum illo surrexerunt, concione dissertitur. 283
- Homilia Octava.
- Quod beatissima Virgo prima fuerit, cui Christus Dominus post resurrectionem gloriosus apparuerit, ac de singulari laetitia, quam tunc percepit. 285
- Homilia Nona.
- Quam mirifice Christi Domini resurrectio nostrorum corporum resurrectionis spem erigat, ac fiduciam praebet, multis sacrarum voluminum monumentis egregie illustratis stabilitur. 288
- Homilia Decima.
- Christi Domini resurrectionem in carne exemplar esse, ad cuius normam spiritualis nostra resurrectio fieri debet, multiplici eruditione dissertitur. 291
- Homilia Undecima.
- De universali omnium laetitia, quam mundus ex Christi resurrectione percepit. 294
- Homilia Duodecima.
- De variis circumstantiis comitantibus resurrectionem Christi Domini, ut quod in Dominica resurrexerit, in aurora, in diem tertium illam distulerit, Angelus apparuerit iuxta sepulcrum, terrae motus magnus fuerit, prae timore custodes ceciderint, in specie hortulani, et peregrini Christus comparuerit, ac tandem qui fuerint illi, qui cum eo resurrexerint. 297
- Homilia Decimatertia.
- Cur Christus post resurrectionem clavorum, et lanceae signa in suo corpore asservaverit, multiplici eruditione dissertitur. 302
- Homilia Decimaquarta.
- Varia, ac multiplex Sanctorum Patrum, et aliorum doctorum interpretatio explicentur verba illa Christi Domini in die resurrectionis suae ad divam Magdalenam dicentis: Noli me tangere, nondum enim ascendi ad Patrem, loc. au. 29. 305

LIBER DECIMUS QUINTUS.

DE ADMIRABILI CHRISTI DOMINI ASCENSIONE, ET EIUS ARGUMENTIS.

Homilia Prima.

Gloriosa Christi Salvatoris nostri Ascensionis plurimis figuris, ac singularibus sacrae Scripturae locis pulchre explicatis illustratur 307

Homilia Secunda.

Aquilae metaphoram Christo in coelum ascendenti adaptamus, perplura quas in ea latent arcana detegere incipientes 310

Homilia Tertia.

Aquilae metaphoram prosequimur, variis sacrae Scripturae locis pulchre illustratis illam locupletantes 313

Homilia Quarta.

Triumphantis Ascensionis Christi Domini singularis maiestas, ac triumphus illius inaudita pompa, et apparatus varia sacrae Scripturae eruditione pulchre describitur 317

Homilia Quinta.

Prosequimur Christo in coelum ascendenti triumphum, pariterque ostendimus, quam ei gloriosa, et nobis proficua eius Ascensio extiterit, in illa verba: Et nubes suscepit eum ab oculis eorum 321

Homilia Sexta.

Christi Domini mirabilem Ascensionem longo intervallo antecellere reliquas omnes ascensiones, quas tam humanae, quam divinae recollunt historiae, palam fit 324

Homilia Septima.

Christi Domini Ascensionis splendidissimum triumphum prosequimur, in illa verba: Sedet a dextris Dei, quoque multiplex tam sacrarum, quam humanarum litterarum eruditione explicatur, simulque aperitur, in qua empyrei coeli parte Christus Dominus thronum suum locarit, et an sedens, vel stans in eo resideat. 326

Homilia Octava.

Prosequimur aliter clarissimum Ascensionis Christi triumphum, palam facientes, quibus honoris indicis tum a Patre, tum ab Angelis, et aliis creaturis in coelum exceptus fuerit 329

Homilia Nona.

Multis sacrae Scripturae locis pulchre elucidatis ostenditur viam, per quam Christus Dominus in coelum ascendit, fuisse humilitatem, ac proinde hanc eandem viam nos ingredi oportere, si cum Christo illic conscendere cupimus. 334

Homilia Decima.

Sub metaphora ducis omnibus in re militari numeris absoluti de Christi Domini

ni Ascensione agitur, et pleraque alia ad idem mysterium spectantia multiplici sacrae Scripturae eruditione exornata subiunguntur 338

Homilia Decima prima.

Ascensionis Christi Domini mirabiles fructus incipiunt recenseri, inter quos primum connumeratur augmentum fidei, spei, et charitatis 341

Homilia Decimasecunda.

Fructus varios Ascensionis Christi prosequimur, pariterque ostendimus, quam illa universi coeli, terraeque incolis alacris, daemones infesta, et inferno lugubris fuerit. 343

Homilia Decimatertia.

Multiplici eruditione, et conceptuum varietate explicantur verba illa: Recumbentibus undecim discipulis, apparuit illis Iesus, et exprobravit incredulitatem eorum, et duritiam cordis 348

Homilia Decimaquarta.

Multis sacrae Scripturae locis Christi Ascensionem pulchre illustrantibus, ingentique conceptuum copia verba illa elucidantur: Dominus quidem Iesus, postquam loquutus est eis, assumptus est in coelum 354

Homilia Decima quinta.

Multiplici conceptuum varietate exponuntur sequentia illa eiusdem Evangelii verba: Eantes praedicate Evangelium omni creaturae: qui crediderit, et baptizatus fuerit, salvus erit. Signa autem eos, qui crediderint, haec sequentur. In nomine meo Daemones eicient, linguas loquentur novis; et si mortiferum quid liberint, non eis nocent: super aegros manus imponent, et bene habebunt 358

LIBER DECIMUS SEXTUS

Homilia Prima.

Processio Spiritus sancti, et illius in animis iustorum habitatio multiplici sanctorum Patrum eruditione declarantur. 365

Homilia Secunda.

Spiritus sanctum esse cor Ecclesiae, et

quibus de causis ita nominetur . . . 369

Homilia Tertia.

Spiritus sanctus cum aere comparatur, et rationes comparationis aperiantur. 371

Homilia Quarta.

Quam convenienter Christus Spiritum sanctum nobis sub figura ignis miserit, et quare sub igne descendente, quomodo naturae eius proprium sit ascendere. 375

Homilia Quinta.

De causis, ob quas Spiritus sanctus in forma linguarum, et ignis ad Apostolos descenderit 378

Homilia Sexta.

Inter alias causas, ob quas Spiritus sanctus in linguis igneis advenit, eam non infimum locum tenere, erudite ostenditur, ut maledicorum, ac murmurantium linguas igni, quasi caetero compesceret, corrigeret, ac reformaret. 382

Homilia Septima.

Quam mira sit proportio inter corporei huius mundi officium, et catholicae Ecclesiae fabricam; et quid in utriusque constitutione Spiritus sanctus effecerit, egregie describitur 384

Homilia Octava.

Multiplici eruditione exponuntur Moysi verba: Spiritus Dei fovebatur super aquas, pariterque ostenditur divini huius Spiritus proprium esse conferre animae nostrae fecunditatem, qua bonorum operum focus generantur. 387

Homilia Nona.

Perpulchre enucleantur verba Sapientis: Spiritus Domini replevit orbem terrarum, et hoc quod continet omnia, scientiam habet vocis. 390

Homilia Decima.

Proprium esse Spiritus sancti animis nostris afferre concordiam: et quantum illa in quovis hominum ordine, ac vitae genere valeat, praesertimque in Religionibus 393

Homilia Undecima.

Apostolos in die Pentecostes fuisse in gratia confirmatos, et magnam esse huius confirmationis Apostolicae convenientiam cum ea, quae fit per sacramentum confirmationis 391